

Aventurile Răzoiului Adalbert
Pădurea interzisă

Alina Manole

Ilustrații: Alina Iftime

Editura Luna Pătrată, 2023

LIBRIS

We know
books

Capitolul I**CE MAI FACE ADALBERT?**

Adalbert deschide un ochi, apoi pe celălalt. Își întinde picioarele portocalii care ies de sub pătură și se zgribulește.

— Sunt rățoi și mi-e frig la picioare. Cine a mai pomenit așa ceva?

— Adalbert, tu ești special dintotdeauna! - se aude un glas urmat de un chicotit.

— Da, știu, mai ales că mi se aud gândurile! - spune Adalbert zâmbind și se ridică din culcuș.

Vocea de mai devreme e a lui Bizou, sora lui cea verde. Sigur a adormit din nou afară, uitându-se la stele!

— Da, tot afară am dormit! - spune Bizou și intră în Cuib dând din vârful aripilor. Mergem? Să nu cumva să întârziem!

— Da, da! Vin și eu într-un minut!

Pentru cine nu știe cartea primelor lui aventuri, Adalbert este un rățoi simpatic, timid,

ușor împiedicat (*ssst! să nu afle că știm!*), ale cărui gânduri ies prin cioc și sunt auzite de toată lumea. La început nu a vrut să iasă din Ou dar, cu un pic de ajutor din partea mamei lui (Mama Li), a înțeles că lumea de afară este foarte interesantă. A aflat că are o soră pe nume Bizou (verde-verde), doi frați (Pit și Faz), a aflat ce înseamnă Cuib, OM, Câine, a învățat să înoate și a descoperit că poate vorbi cu Norii. Cu unul dintre ei, dintre nori adică, este prieten la cataramă: Nor-cel-Mic, rârâit și mai copil decât tot cerul. Cu ajutorul norilor, Adalbert a salvat-o pe Bizou dintr-o situație foarte-foarte-foarte primejdioasă în care Vultur a fost personajul rău. A fost o întâmplare despre care toată curtea a povestit zile bune și a arătat cât de curajos este Adalbert când vine vorba de cei pe care îi iubește.

De când și-a salvat sora a trecut o vreme plină de lecții foarte importante. Cum e să te speli când plouă și mai ales când nu plouă, care sunt bucățelele cele mai bune de mâncare, cum să te ascunzi de Soare când e supărat și arde mai tare, cum să înțelegi ce vorbesc vrăbiile (*vorbesc atât*

de repede încât trebuie să le ascuți doar cu o ureche și stând într-un picior!), care este ora de somn a Omului în curtea căruia te afli și care este ora de trezire a Domnului-Cal, ce faci când îți cad doi fulgi dintr-o aripă...și tot așa.

Astăzi este o zi importantă. Frații lui Adalbert, Pit și Faz, merg la școala de orientare. De câteva zile vorbesc numai despre ce îi așteaptă acolo și despre învățătorul lor cu coadă lungă (*atât știi toți despre el*). În plus, sunt mândri că au primit fiecare câte o busolă. Bizou va merge și ea la școală dar într-o clasă specială pentru că, fiind verde-verde, poate să zboare iar pentru asta este nevoie de antrenamente serioase!

Acum s-au întâlnit la masă cu toții. Mama Li le-a spus că micul dejun este foarte important înainte de o zi plină de activități. E mai liniște decât de obicei, poate pentru că sunt toți emoționați.

— Și eu ce voi face toată ziua singur? - se întreabă Adalbert și gândul lui iese prin cioc și sparge tăcerea.

— Mă ajuți să sortez niște frunze de castan!
- spune Mama Li.

— Îți încălzești picioarele la soare! - spune Faz.

— Îți dai întâlnire cu Norii, parcă văd! - spune Bizou.

— Desenezi o pisică! - spune Pit.

— Ce e aceea o Pisică? - întreabă Adalbert.

— Mai bine să nu afli! - răspunde Pit și se ridică de la masă. Haideți, întârziem la școală! Mulțumim pentru masă, mama!

— Mulțumim pentru masă! - spune restul găștii în cor.

Într-un minut nu mai e nimeni în Cuib. Mama Li îi însoțește pe frați către școala care se află la 73 de ciocuri distanță, iar Adalbert oftează mărunt: *Cine-mi mai aude mie gândurile acum?*

LIBRIS

We know
books

